Ἔτος Ζ'

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου Πέμπτῃ 1906

Αριθ. 364

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . *Δραχ.* **10**
Ἐν Τουρκίᾳ . . . . . 1/2 *τουρκικῆς λίρας*
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ . . 1/2 *ἀγγλικῆς λίρας*

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*εἰς τίνας ἀγῶνας νικήσῃ ἡ Ἑλλάς, τοὺς ἐκλογικοὺς ἢ τοὺς ὀλυμπιακούς;*).— Ὁ ἐν Κιλικίᾳ ἐθνικὸς ἡμῶν ἀγών. —Αἱ Ἑλληνίδες τῆς Βερροίας καὶ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια. — Ὁ κινητὸς πλοῦτος τοῦ ἔθνους καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. — Ὁ ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας ἀγὼν ἐν Σουδάν. — Συνδιαλλαγὴ Σέρβων καὶ Βουλγάρων. — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. — Πόντος (*στατιστικὴ τῶν κοινοτήτων τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος*).— Τὰ ἐν Ἑλλάδι.— Ἐπιφυλλίς.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 8 Μαρτίου 1906

Μετὰ δύο ἑβδομάδας καλεῖται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὸν ὕψιστον τῶν ἀγώνων, νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ καὶ νὰ διατρανώσῃ διὰ τούτου τὴν γνώμην περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει νὰ κυβερνᾶται.

Μετὰ δύο ἑτέρας ἑβδομάδας ἀπὸ τούτου ὁ αὐτὸς ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται εἰς ἄλλου εἴδους ἀγῶνας, ἀλλ' εὐγενεστάτους καὶ τούτους, τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Εἰς ἐκείνους καλεῖται νὰ παλαίσῃ πρὸς ἑαυτὸν καὶ καθ' ἑαυτοῦ ὁ ἑλληνικὸς λαός, κατὰ τῶν ἐλαττωμάτων του, κατὰ τῶν ἐρριζωμένων ὀλεθρίων πολιτικῶν ἕξεων, κατὰ τῆς στενῆς ἀντιλήψεως, ἣν ἔσχε μέχρι τοῦδε, περὶ τοῦ πῶς δέον νὰ κυβερνᾶται. Εἰς τούτους θὰ ἀμιλληθῇ πρὸς τὸ ἄνθος τῆς νεότητος τοῦ κόσμου ὅλου ἐν τῷ παναθηναϊκῷ Σταδίῳ.

Ἆρά γε εἰς ὁπότερον τῶν ἀγωνισμάτων τούτων τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος θὰ νικήσῃ;

Τὸ ἐρώτημα λύεται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ πρὶν ἢ ἴδωμεν ἔτι διεξαγομένους τοὺς ἀγῶνας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν προπονούμεθα δι' ἑκάτερον αὐτῶν, εἰς τὰ ἆθλα, ἅτινα εἶναι προτεταγμένα, εἰς τοὺς διοργανοῦντας τὰς δύο πανηγύρεις.

Ἐκεῖ, εἰς τοὺς πρώτους, ἀναταράσσεται ἡ ἰλὺς τῶν ὄχλων καὶ ἀνασύρονται τῶν ἐνστίκτων τὰ χείριστα διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς φενάκης τῆς δημοκοπίας, ὡς διὰ πανισχύρου μοχλοῦ. Ἐκεῖ τὴν ἀπουσίαν τῶν πραγμάτων ἀναπληροῖ ἡ ἀφθονία τῶν λόγων καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀληθείας περιφρονεῖ καὶ καταρρίπτει τῆς αἰδοῦς ἡ τελεία ἔλλειψις, ἣν ἀνεύθυνον καθιστᾷ ἡ ἀσυνειδησία καὶ τὸ ἀλόγιστον καὶ τὸ εὐαπάτητον καὶ τὸ ἐπιλῆσμον τῶν ὄχλων. Αἱ λέξεις ἐλευθερία, ἰσονομία, ἐθνικὸν μεγαλεῖον, ὅσια καὶ ἱερὰ τῆς πατρίδος περιελίσσονται εἰς βρόχον ἀδιάλυτον, δι' οὗ μαστιγοῦται ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον καὶ πᾶσα ἔννοια ἐλευθερίας καὶ πᾶν ἐθνικὸν συμφέρον. Πρόμαχοι τῶν καλλίστων καὶ ὑψηλοτάτων ἰδεῶν ἀνακηρύσσονται τὰ δουλοφρονέστατα τῶν ὄντων, ἅτινα ἀντὶ μισθοῦ πωλοῦντα καὶ νοῦν καὶ ψυχὴν ἀναλαμβάνουσι νὰ σπείρωσιν εἰς τὸ στάδιον τοῦ καλλίστου ἐκείνου ἀγωνίσματος τὸν τρόμον ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας, τὴν βίαν ἀντὶ τοῦ δικαίου, τὴν αὐθαιρεσίαν ἀντὶ τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ τόπου, τὴν ἀφροσύνην κατὰ τῆς λογικῆς καὶ τῆς συνέσεως. Ἀντὶ δὲ ὑψηλῶν ἰδεῶν ὡς σκοπῶν τοῦ ἀγωνίσματος ἐκείνου καὶ ἐπάθλων προτάσσονται πρόσωπα, ἄνδρες, ὧν ἐφθάρη πᾶσα ἀτομικότης, πᾶσα ὑπόληψις, διότι ἐκ περιτροπῆς μετὰ ταχύτητος σχοινοβάτου ἐτάχθησαν ἀγωνισταὶ τῶν ἐναντιωτάτων πρὸς ἄλληλα πολιτικῶν προγραμμάτων.

Πῶς οὕτω προπονούμενος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δύναται εἰς τὸ ἀγώνισμα ἐκεῖνο νὰ νικήσῃ;

Ἀλλ' ἔλθωμεν εἰς τοὺς ἄλλους, τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Εἰς τούτους καλοῦνται τὰ ἀγνότατα καὶ κάλλιστα στοιχεῖα τῆς Ἑλλάδος, ἡ ρωμαλέα καὶ εὐσθενής, ἡ ἀνθηρὰ καὶ μεμορφωμένη νεότης ἐλαυνομένη ὄχι ὑπὸ τοῦ ψεύδους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀγνοτάτου ἔρωτος ἐνώπιον τοῦ φωτὸς τῆς ἀπροκαλύπτου ἀληθείας νὰ ἐπιδείξῃ ἑαυτὴν πρὸ τοῦ κόσμου οἷα ἐπετέλεσεν, ὅπως ἀξιωθῇ τῆς νίκης, ἐλευθέραν ἔχουσα τὴν καρδίαν καὶ ἀπὸ τοῦ ψεύδους καὶ ἀπὸ τοῦ φθόνου, διότι καὶ ἡττωμένη θὰ τύχῃ τοῦ βραβείου ἐπὶ τῷ ὅτι φιλοτίμως εἰργάσθη, ἐπὶ τῷ ὅτι οὕτω ἐπιμένουσα νὰ ἐργάζηται θὰ τύχῃ ποτὲ ἐν τῷ σταδίῳ ἐκείνῳ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου τῆς νίκης.

Καὶ πρὸς τὴν ἅμιλλαν ταύτην παρὰ πάντας τοὺς πολιτικοὺς φραγμοὺς συναγείρεται μεστὴν ἔχον τὴν καρδίαν ἐλπίδος καὶ εὐφροσύνης σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀλύτρωτον καὶ ἐλεύθερον, αὐτόνομον ἢ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐν ἀποικίαις κατεσπαρμένον καὶ οἱ Κύπριοι ἔρχονται εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ χαιρετίσωσι τοὺς Σαμίους καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ βιοῦντες νὰ συναντήσωσι τοὺς εἰς Ἀμερικὴν ἀποδημοῦντας καὶ οἱ Θρᾷκες τοὺς Ἴωνας καὶ οἱ Μακεδόνες τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς Θεσσαλοὺς οἱ Κρῆτες, λησμονοῦντες τὰς πατρίδας ἑκάστων, Ἕλληνας οἱ πάντες ἀνομολογοῦντες καὶ ἀναγνωρίζοντες ἑαυτοὺς περὶ ἕνα κοινὸν πόθον μεριμνῶντες καὶ ὁμοῦ τασσόμενοι, ἂν μὴ νικήσωσι, νὰ δείξωσι τοὐλάχιστον πρὸς τοὺς ἐκ περάτων γῆς ἀλλοεθνεῖς ἀθλητάς, ὅτι ἴσας ἔχει καὶ ἰσοδυνάμους τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ πρὸς τοὺς μᾶλλον πεπολιτισμένους λαοὺς τῆς οἰκουμένης.

Εἰς τοὺς πρώτους τῶν ἀγώνων θὰ νικηθῇ ἀφεύκτως ὁ ἑλληνικὸς λαός. Εἰς τοὺς τελευταίους θὰ νικήσῃ καὶ ἡττώμενος· διότι ἐκείνους διοργανοῖ ἡ ἐξηρθρωμένη ἑλληνικὴ πολιτεία, διότι εἰς τούτους προεπονήθη καὶ προπονεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἄνευ τῆς πολιτείας!

Ο ΕΝ ΚΙΛΙΚΙΑ ΑΓΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐδῶ ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις κορυβαντιῶμεν, νοσταλγοῦμεν τὰς παλαιὰς ἡμέρας τῆς κορδουνικῆς ἀναρχίας, καὶ παρασκευαζόμεθα εἰς τὰς αἱματηρὰς πανηγύρεις τῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς ἀναταράσσεται ἡ τοῦ ὄχλου ἰλύς, ὅπως φέρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πολιτείας κεράμους, λίθους, χώματα, πηλὸν καὶ . . . σανίδας· ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐν τελείᾳ ἀναισθησίᾳ τῶν περιστοιχιζόντων ἡμᾶς κινδύνων ἐξακολουθοῦμεν ἀτάραχοι τὸν δρόμον τῆς διαφθορᾶς, τῆς ἐξαρθρώσεως ὅλων τῶν ἁρμῶν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, ἐκεῖ κάτω εἰς τὰ βάθη τοῦ ἰσσικοῦ κόλπου παρὰ τὰς περιλαλήτους κιλικίας πύλας μία δρὰξ Ἑλλήνων μάχεται ἀπεγνωσμένον, ἀλλὰ θαρραλεώτατον τὸν ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος ἔνδοξον ἀγῶνα, τὸν ἀγῶνα τῶν ἀληθινῶν θεσμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους.

Ἀλλὰ τίς ἐνταῦθα προσέχει εἰς τὰ τοιαῦτα αἰσιώτατα μαρτύρια τῆς ζωτικότητος τοῦ ἡμετέρου γένους! Ἐδῶ ἐνδιαφερόμεθα νὰ βλέπωμεν περιφερομένας ἀνὰ τὰς τριόδους τῶν Ἀθηνῶν τὰς χαριτοβρύτους εἰκόνας τοῦ Σκουζὲ καὶ τοῦ Ράλλη καὶ τὴν κυανόχρουν κυματίζουσαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς μαινομένου ὄχλου, πρὸ τοῦ ὁποίου εὐτελεστάτη δημοκοπία κλίνει ταπεινὴ τὸν αὐχένα τὰ πάντα παραδίδουσα καὶ συμφέροντα ἐθνικὰ καὶ πολιτικὴν εὐκοσμίαν, δικαιοσύνην καὶ στρατόν, αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν καὶ αὐτὴν τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπάρχουσιν εἰσέτι καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἄνθρωποι σκιρτῶντες ἐξ ἀγαλλιάσεως πρὸς πᾶν ὅ,τι εὐελπι καὶ μέγα καὶ ἱερὸν καὶ ὅσιον ὑπάρχει καὶ δεικνύεται ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀντιγράψωμεν ὧδε ἐπιστολὴν ὁμογενοῦς ἐκ Μερσίνης ἄριστα καὶ εὐγλωττότατα εἰκονίζουσαν τί ἐκεῖ πέραν ἐπιτελεῖται κατὰ τοὺς χρόνους τούτους. Ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη τῇ 18 Φεβρουαρίου, ἔχει δὲ ἐν τοῖς κυριωτάτοις οὕτω:

«Εἴμεθα πρὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν ἐν διαρκεῖ καὶ μεγίστῃ ταραχῇ. Νὰ διηγηθῶ ὑμῖν τί ὑπέστημεν εἶναι ἀδύνατον. Παλαίομεν πρὸς διάσωσιν τοῦ ἡμετέρου ἐθνισμοῦ καὶ ἐργαζόμεθα ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἐρραδιουργήθημεν καὶ ἐβασανίσθημεν καὶ ἐξετέθημεν εἰς δαπάνας τεραστίας. Ἀλλὰ δὲν ἐξηντλήθημεν. Ἐξακολουθοῦμεν τὴν πάλην καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι δὲν θὰ καμφθῶμεν ὑπὸ τὸν ὄγκον τῆς Παλαιστινείου σλαβικῆς Ἑταιρείας. Πιστεύομεν μάλιστα ὡς βεβαίας τὰς πληροφορίας, ὅτι ὁ ἀπόστολος τοῦ Πανσλαβισμοῦ, ὁ ταραχοποιὸς μητροπολίτης Ἀλέξανδρος Ταχάν, ἀναχωρεῖ αὔριον εἰς Δαμασκόν, ἵνα μὴ ἐπανέλθῃ πλέον.

«Εἰς τὸν φοβερὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀνελάβομεν, δυστυχῶς εἴχομεν ἐχθρὸν φανατικὸν Ἕλληνα, πατρὸς μεγάλου ἀναξιώτατον υἱόν, ἐκ τῶν εὐτελῶν ἐκείνων ὄντων, ἅτινα μικρὰ τὸν νοῦν καὶ ταπεινὰ τὴν ψυχὴν ἀπεμπολοῦσι τὰ πάντα διὰ τὰς ἐφημέρους λάμψεις, τύπον χυδαίου δοξομανοῦς, οἷοι εἶναι ὅλοι οἱ ἀρνησιπάτριδες, οἷοι ἀφθονοῦσιν εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ἐν Ρωμουνίᾳ· τὸν Ἀντώνιον Μαυρομμάτην λέγω, ὅστις ζηλώσας νὰ γίνῃ ὑποπρόξενος τῆς Ρωσίας ἐν Μερσίνῃ, οἵα δόξα!! προσεπάθησεν ὁ ἐπίτριπτος διὰ παντοίων μέσων, διὰ ραδιουργιῶν, συκοφαντιῶν καὶ ἀφειδῶν δαπανῶν νὰ καταπτοήσῃ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἢ νὰ διαφθείρῃ αὐτό. Καὶ τὰ μὲν ὄργανα τῆς τουρκικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν πατροπαράδοτον τουρκικὴν συνήθειαν διαφθείρει διὰ τοῦ χρήματος, κατὰ δεκάδας δὲ ἐσύροντο εἰς τὰς φυλακὰς οἱ προϋχοντες Ἕλληνες. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέσον τοῦτο οὐδένα ἐπτόησεν. Ἐμείναμεν πιστοὶ εἰς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ θὰ μείνωμεν, τὸ ἑλληνικὸν δὲ ἔθνος, ὅπερ κηλιδοῦται ὑπὸ προδοτῶν, οἷος ὁ Ἀντώνιος Μαυρομμάτης, πέποιθεν ἐπὶ τὴν ἁγνὴν καὶ θερμοτάτην φιλοπατρίαν τοῦ ὅλου τῶν τέκνων του, ὅπως κατισχύσῃ εἰς τοὺς ἐθνικούς του ἀγῶνας καὶ θὰ κατισχύσῃ. Κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἀναφέρω ὑμῖν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν διαγωγὴν τῶν κυπριακῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ὁμόθυμοι ἐστιγμάτισαν τὸν Κύπριον τὸ γένος Ἀντ. Μαυρομμάτην καὶ ἀπεκήρυξαν αὐτὸν πρεπόντως.

«Οὐδὲν θὰ δυνηθῇ νὰ κάμψῃ τὸ θάρρος ἡμῶν, κλονίζεται δὲ μόνον ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐξ ὅσων βλέπομεν τελούμενα ἐν Ἑλλάδι. Πρὸς θεοῦ ἡ σύνεσις πότε θὰ παλινοστήσῃ εἰς τὴν χώραν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς σοφίας;»

Ταῦτα γράφει ὁ φιλόπατρις Κίλιξ. Πόσα διδάγματα ἠδύναντο νὰ ἀρυσθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος φροντισταὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων Λεβίδαι καὶ Σκουζέδες, Ζυγομαλάδες καὶ Μουτσόπουλοι, Ράλληδες καὶ Θεοτόκαι!

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΤΗΣ ΒΕΡΡΟΙΑΣ

ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΟΥΣΙ ΤΟΥΣ ΡΩΜΟΥΝΟΥΣ

Ἡ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων εὐψυχία αὐτῶν. — Νίκη τῶν Ἑλληνίδων.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλονται ἡμῖν γεγονότα ὑπομιμνήσκοντα ἄλλους ἡρωϊκοὺς χρόνους, παρέχοντα τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἰσιώτερα ἔσονται ἡμῖν τὰ πράγματα, τὴν πίστιν, ὅτι εἰς κέντρα λακτίζουσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

Ἰδοὺ τί συνέβη εν Βερροίᾳ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1906.

Ἡ ἑλληνοβλαχικὴ κοινότης Σελίου ἀπεφάσισε δυνάμει φιρμανίου νὰ ἱδρύσῃ σχολεῖον καὶ νὰ στεγάσῃ τὴν λαμπράν της ἐκκλησίαν διὰ κεράμων νεωτέρας τέχνης. Αἱ κέραμοι παρηγγέλθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅτε δὲ ἐκομίσθησαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Βερροιαν, ἀπεφασίσθη νὰ τοποθετηθῶσι προσωρινῶς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐν Βερροίᾳ ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν, ἕως ὅτου μετακομισθῶσιν εἰς Σέλιον. Μαθόντες τοῦτο τὰ ὀλίγα μίσθαρνα ἐν Βερροίᾳ ὄργανα τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἔκλεισαν ἀπὸ πρωΐας τὰς θύρας τοῦ περιβόλου καὶ ἔθηκαν ἔνοπλον φύλακα Τοῦρκον. Οὗτος, ὅτε ἔφερον τὰ κάρρα φέροντα τὰς κεράμους, ἐμπόδισε τοὺς καρραγωγεῖς καὶ ἡτοιμάσθη νὰ μετέλθῃ βίαν. Οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, οὗ κτῆμα καὶ παράρτημα εἶναι ὁ ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν, ἵνα μὴ δώσωσιν ἀφορμὴν ῥήξεως, διέταξαν τοὺς καρραγωγεῖς νὰ ὁδηγήσωσι τὰ κάρρα πρὸ τῆς πύλης τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου παρὰ τὴν μεγάλην ἀγορὰν τῆς πόλεως.

Αὐθωρεὶ συνέρχονται οἱ ἐπίτροποι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἡ δημογεροντία ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀποφασίζεται νὰ ἀποσταλῇ πρὸς τὸν καϊμακάμην τακρίριον διαμαρτυρίας. Πολλοὶ τῶν παρεστώτων ἀπέκρουσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην προβάλλοντες, ὅτι διὰ τούτου καθιστῶμεν φιλονεικούμενον τὸ ἀπαραβίαστον κτῆμα ἡμῶν καὶ ὅτι ἀποτελεσματικώτερον ἔσται, ἐὰν ἐν σώματι μεταβάντες θραύσωσι τὰς θύρας τοῦ περιβόλου καὶ εἰσαγάγωσιν εἰς αὐτὸν τὰς κεράμους. Ἀλλὰ ψοφοδεὴς ὢν ὁ Μητροπολίτης ὀργισθεὶς ἐκ τῆς προτάσεως ἀπῆλθεν εἰς τὴν μητρόπολιν.

Λαβὼν τὸ τακρίριον ὁ βοηθὸς τοῦ καϊμακάμη ἀπουσιάζοντος ἀπέστειλεν ἐπὶ τόπου ἀστυνόμον, ὅστις μεταβὰς μετὰ τῶν ἐπιτρόπων καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ Τούρκου φύλακος, ὅτι ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ οἱ ρωμουνίζοντες, τοὺς μὲν ἐπιτρόπους τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν παρέπεμψεν εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς διεκδίκησιν τοῦ ναοῦ, τὸν Τοῦρκον δὲ φύλακα ἀντικατέστησε διὰ στρατιωτικῆς φρουρᾶς, ἐν ᾧ πυκναὶ περιπολίαι διετάχθησαν νὰ περιζώσωσι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Ἡ ἀποθάρρυνσις τῆς πόλεως καὶ ἡ ἀγανάκτησις ἔβαινε κορυφουμένη, διότι οὕτω ἀσυστόλως κατεπατοῦντο τὰ δίκαιά της, ἔμενεν ἀπροστάτευτος ἐκ τῆς ἀσυγγνώστου ἀδρανείας τοῦ μητροπολίτου, ὅστις καὶ ἔκθεσιν τηλεγραφικὴν πρὸς τὰ πατριαρχεῖα προτεθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἠρνήθη νὰ ἀποστείλῃ.

Τὰ κάρρα ἔκειντο ἐκτεθειμένα ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἄψυχα θύματα τῆς προσγενομένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν πόλιν τῆς Βερροίας ἀδικίας, ἥτις καθίστατο ἔτι πικροτέρα, διότι τὰ μεμισθωμένα καθάρματα τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἤρχισαν νὰ χλευάζωσι τὴν ἀδυναμίαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς καταντικρὺ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου κειμένης οἰκίας της γραῖα σεβασμία, ἡ Εὐδοξία Ἰ Μαλακούση ἐτρώθη τὴν ἐθνικήν της φιλοτιμίαν. Ἐνεθυμήθη, ὅτι ὁ ναὸς τῶν Ταξιαρχῶν ἐθεμελιώθη διὰ τοῦ ἱδρῶτος τῶν προπατόρων της, συνετηρήθη διὰ τῶν θυσιῶν τοῦ συζύγου καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἀποτελεῖ δὲ τὸ σεπτὸν προσκύνημα ἑαυτῆς, τῶν υἱῶν, τῶν θυγατέρων, τῶν ἐγγόνων της καὶ δὲν ἠνέχθη τὴν ἀδικίαν. Καλεῖ πέντε ἄλλας ἐκ τῶν γειτονισσῶν της, ἃς δι' ἀξινῶν ὁπλίζει. Μεταβαίνουσι πᾶσαι, παραγκωνίζουσι τὸν φρουρὸν στρατιώτην ἀπτόητοι, θραύουσι τὰς θύρας καὶ εἰσέρχονται, ἐν ᾧ συγχρόνως ἡ θυγάτηρ τῆς Εὐδοξίας χήρα Μαριγὼ ἀπειλοῦσα καὶ παροτρύνουσα, ἐκλιπαροῦσα καὶ ἐπιτιμῶσα ἀναγκάζει ἕνα τῶν καρραγωγέων νὰ ζεύξῃ εἰς τὸ κάρρον τὸν ἵππον καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν περίβολον. Ἀλλ' αὐθωρεὶ αἱ περιπολίαι καταφθάνουσι, σκορπίζουσι τὰ συρρεύσαντα πλήθη διὰ τῶν κτυπημάτων, συλλαμβάνουσι καθ' ὁδὸν τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Ταχυδρόμου» καὶ τὸν Ναουσσαῖον Ἡρακλῆν Χατζηδημούλην, δεινὸν δὲ συνάπτουσιν ἀγῶνα ἔξωθεν μὲν τοῦ περιβόλου πρὸς τὴν ἡρωϊκὴν θυγατέρα τῆς Εὐδοξίας ἐπιμένουσαν νὰ εἰσαγάγῃ τὰ κεραμίδια, ἔσωθεν δὲ πρὸς τὴν ἀπτόητον γραῖαν, ἥτις ἐπέμενε νὰ λέγῃ: «Ἐδῶ θὰ μείνω!»

Ὁ περίβολος τῶν Ταξιαρχῶν φρουρεῖται ἤδη ὑπὸ διμοιρίας στρατιωτῶν. Ἀλλὰ τὸ ὑπὸ τῆς Εὐδοξίας τεθὲν ἔναυσμα εὗρεν εὐφλεκτον ὕλην. Ἑκατὸν ἄλλαι γυναῖκες εἰσέρχονται εἰς τὸν περίβολον διὰ τῶν θυρίδων, ἀπὸ τῶν τοίχων, δι' αὐτῆς τῆς κυρίας πύλης ἀπωθοῦσαι καὶ ἀπωθούμεναι, ὑβρίζουσαι καὶ ὑβριζόμεναι.

Τὰ παιδία ἔρχονται εἰς ὑποστήριξιν τῶν μητέρων, σχηματίζουσιν ἅλυσιν διὰ τῶν χειρῶν των καὶ σύρουσι πρὸς τὸν τοῖχον ἓν τῶν κάρρων, οὗ ἀποφορτώνουσι τὰς κεράμους καὶ φέρουσιν ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Οἱ στρατιῶται μαίνονται τότε, ἀπωθοῦσι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τοῦτο συρρέει καὶ πάλιν εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς. Ἀκούονται κινούμενα τὰ κλεῖστρα τῶν ὅπλων, ἀλλ' οὐδεὶς πτοεῖται. Λύεται ὑπὸ τῶν Τούρκων στρατιωτῶν ἓν τῶν κάρρων καὶ θρυμματίζονται αἱ κέραμοι, ἀλλ' ἡ ταραχὴ αὐξάνει ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ. Ἀστυνόμος τις Τοῦρκος γνωρίζων τὴν ἑλληνικὴν εἰσέρχεται εἰς τὸν περίβολον καὶ ἀποτείνεται πρὸς τὴν Εὐδοξίαν λέγων: «Βάβω (γραῖα), ἡ ὥρα περνᾷ· ἕως πότε θὰ μείνητε ἐδῶ· θὰ κρυώσητε, θὰ ἀρρωστήσητε, θὰ ἀποθάνητε ἀπὸ τὸ κρύο». Καὶ ἐκείνη ἀποκρίνεται θαρραλέα: «Ἀπόψε ἐδῶ θὰ μείνωμεν, ἐδῶ θὰ ἐξημερώσωμεν, ἐδῶ θὰ κοιμηθῶμεν· ἂς κρυώσωμεν, ἂς ἀρρωστήσωμεν, ἂς ἀποθάνωμεν. Εἶμαι γραῖα καὶ ὑπάνδρευσα τὰς θυγατέρας μου».— «Πρέπει νὰ φύγητε, διότι ἔχομεν διαταγὴν νὰ κλείσωμεν».

— «Ὄχι δὲν θὰ φύγωμεν, δὲν θὰ κλείσητε τὸ κτῆμά μας δεῖξέ μου διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου νὰ τὴν σεβασθῶ».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπιτροπὴ ἀνδρῶν προσῆλθε πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ καϊμακάμη, προσήγαγε φιρμάνια, ταπία, δικαστικὰς ἀποφάσεις δικαιούσας ἔκπαλαι τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα. Ἴσως διότι ἔλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ διαταγὰς ἐκ Θεσσαλονίκης ἢ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἢ διότι εἶναι φιλοδίκαιος ἰδὼν τὰ ἔγγραφα ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ διοικητοῦ διέταξεν ἀμέσως τὸν ἀρχιαστυνόμον νὰ παραδώσῃ τὸν περίβολον εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινότητα, νὰ ἀπομακρύνῃ τοὺς φρουροὺς καὶ νὰ ἀφήσῃ τὴν τοποθέτησιν τῶν κεράμων ἐντὸς τοῦ περιβόλου.

Τί ἅμα τῇ εἰδήσει ταύτῃ ἐγένετο δὲν περιγράφεται. Ἀγαλλίασις κατέλαβε τὴν πόλιν καὶ τῆς σεπτῆς καὶ ἡρωΐδος γραίας Εὐδοξίας Μαλακούση κατεφίλουν οἱ πάντες τὴν χεῖρα, ἐν ᾧ κατηρῶντο τὸν Μητροπολίτην διὰ τὴν ἀνανδρίαν του. Τὰ σωματεῖα τῆς πόλεως, οἷα ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπή, ἡ δημογεροντία, ἡ ἐφορεία ἀπέστειλον σφοδρότατον τηλεγράφημα πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον ζητοῦντα τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀναξίου ἱεράρχου.

Παραδίδων ὁ *Ἀγὼν* τὸ ὄνομα τῆς Εὐδοξίας Μαλακούση εἰς τὸν θαυμασμὸν τοῦ Πανελληνίου καὶ τὸ ἡρωϊκὸν κατόρθωμα αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων γυναικῶν τῆς Βερροίας ἐπαναλαμβάνει ἅπαξ ἔτι τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἔθνος ἐγκλεῖον τοσαύτην ἐν ἑαυτῷ ἠθικὴν ῥώμην ἀδύνατον νὰ μὴ κατισχύσῃ τελικῶς ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ φυλετικοῦ του βίου πάλῃ.

Ο ΚΙΝΗΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὁ ἐν τοῖς φύλλοις ὑπ' ἀριθ. 361 καὶ 362 τοῦ «Ἀγῶνος» δημοσιευθεὶς ἀπολογισμὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παρέχει ἡμῖν καὶ ἄλλα πλήν των ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ λεχθέντων ἀδακτικὰ πορίσματα.

Περιορίζομαι σήμερον νὰ ἐξετάσωμεν πόσα εἶναι τὰ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένα ποσὰ μεμιᾷ καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἔθνους.

Ἐν πρώτοις ἀναγράψωμεν τὰς ἀτόκους καταθέσεις, τὰ ποσὰ ὅλων ὅτι ἐκείνα, ἅτινα καρπαλοκόψαντες οἱ κεφαλαιοῦχοι τὴν πρώτην εὐκαιρίαν πρὸς ἐπικερδῆ ἐπιχείρησιν ἀποθετοῦσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἵνα ἀναλαβοῦσιν αὐτὰ ἅμα ζητηθέντα.

Τοιαῦται καταθέσεις ἦσαν τῇ 31 Δεκεμβρίου 1905 εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια δρ. 11.341.069.21
εἰς χρυσὸν δρ. » 4,001.437.26
Αἱ τελευταῖαι αὗαι ὑπερέβησαν τὰς κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904 κατὰ 226,835 13 δρ. τοῦθ' ὅπερ προσθέτες ἐμφανεῖ τὴν προϋδοῦσαν ἐμπιστοσύνην τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων πρὸς τὴν μητέρα πάσης χρηματικῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Οὕτω τὸ ὅλον τῶν ἀτόκων καταθέσεων ἀνήρχετο τῇ 31 Δεκεμβρίου 1905
εἰς δρ. 15,342.506.47
Αἱ δ' ἔντοκοι καταθέσεις, ὡς εἰπομεν, ἀνέρχονται εἰς » 78,930.940.83
χρεώγραφα κατατεθειμένα ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀξίας » 31,155.000
χρεώγραφα κατατεθειμένα παρ' αὐτῇ εἰς φύλαξιν ἀξίας » 119.465.540
Οὕτω τὸ ὅλον τῶν ἀποταμιευμένων τούτων τοῦ ἔθνους ἀνέρχεται εἰς » 244,893.986.30

Ἵνα στρογγύλον δὲ ἀριθμὸν μεταχειρισθῶμεν, ὁ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κατατεθειμένος κινητὸς πλοῦτος τοῦ ἔθνους ἀνέρχεται τό γε νῦν ἐχον εἰς 250,000,000

Ἂν ἐκ τούτων ἀφαιρεθῶσι τὰ 100,000,000 τῶν ἐντόκων καὶ ἀτόκων εἰς μεταλλικὸν καταθέσεων, τὰ ὁποῖα πιθανὸν 150.000,000 συνίστανται εἰς χρεώγραφα διάφορα, ὧν ἀσφαλῶς τὰ δύο τρίτα εἶναι ὁμολογίαι ἑλληνικοῦ κράτους, τοῦθ' ὅπερ σημαντικώτατον ὑπό τὴν ἀποψιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτοτελείας τοῦ τόπου, διότι οἱ τόκοι τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ δημοσίου χρέους δὲν ἐξέρχονται τῶν ὁρίων τοῦ ἔθνους καὶ δὲν ἀπομυζῶνται ὁ τόπος διὰ τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγῆς τοῦ ἀναλόγου ποσοῦ.

Ὁ ἀναγινώσκων τοὺς ἐτησίους ἀπολογισμοὺς τῶν ἄλλων πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ἅτινα, πρέπει νὰ ρηθῇ, ἠδρύισαν μονιμότατα τὴν πίστιν αὐτῶν καὶ διαπιστεύει φιλοτιμότατα πρὸς τὴν γηραιὰν μητέρα ὅλων τούτων, τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἀκάπυε πείθεται, ὅτι οἱ ἐν αὐτοῖς ἔντοκοι καταθέσεις, τὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ καὶ εἰς φύλαξιν κατατεθειμένα χρεώγραφα ἀνέρχονται εἰς ἄλλο τοσοῦτο ποσόν, τοῦτ' ἔστιν ἄλλα 250,000,000.

Εὐτυχῶς τὰ οὕτω προχείρως ἀθροιζόμενα ταῦτα κινητὰ κεφάλαια τοῦ ἔθνους τὰ εἰς ἡμισυ δίσεκα τοιμμύριον συμπροσόψαμεν ἀποτελοῦσι τὸ πολλοστημόριον τοῦ κινητοῦ πλούτου τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ καὶ τὸ πολλοστημόριον τοῦτο εἶναι ἄνθος ρυντικώτατα διδακτικὸν διὰ τὴν δραστηριότητα τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καὶοῦσαι καὶ αὐταὶ ἠρειπωμέναι καὶ ἠμαυρωσαι πειμένων καὶ χωρικῶν καὶ πτωχῶν ἁλιέων δίστεῖον τὸ γωμὸν καὶ δεδηωμένον ἔδαφος τῆς κλεινῆς καὶ ἐνδοξοτάτης, ἀλλὰ τῶν πάντων ἐπιδεεστάτης Ἑλλάδος, οὐ μόνον δὲ ταύτης, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν ἀνασταυκιασθέντων νὰ ὑποκύψωσι τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος. Πρὸ ἑγδοήκοντα ἐτῶν ἀμφιβολώτατον λίαν εἶναι ἐν ὁ ὅλος κινητός, ὄχι εἰς γεκώγραφα, ἀλλ εἰς γεωργικὰ καὶ ποιμενικὰ καὶ ἁλιευτικὰ ὄργανα, εἰς πλοῖα, εἰς οἰκιακὴν σκεύη καὶ εἰς μετρητὰ χρήματα, πλοῦτος τοῦ ἔθνους ἀνήρχετο εἰς πεντακόσια ἑκατομμύρια. Νῦν τὰς καλύβας διεδέχθησαν μέγαρα, τὰ ἰστιοφόρα ἀντικατέστησαν ἀτμόπλοια πλωτοὶ κολοσσοί, τὰ 225 ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, τὰς μυιθίσας καὶ χαριτοβρύτους ἑλληνικὰς ἀκτὰς περιστέφουσιν ἀμμαῖαι καὶ σφριγῶσαι πόλεις, τοῦς ἑρήμους ὄρμους, εἰς οὓς ὁ ᾗ.ας καὶ ὁ κόραξ ἐθωμίζον, πολυθόρυβοι ἀντικατέστηναν λιμένες, τὰς ἀτραποὺς σιδηρόδρομοι. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, τῆς κοινῆς φιλοπατρίας ἀείζωοι ὑμνοι, βιομηχανικὰ ἐργοστάσια, γεωργικοὶ πολυδάπανοι ἐγκαταστάσεις, κινητὸς πλοῦτος τοῦλάχιστον δεκαπλάσιος τῶν πανταχοῖσι ἐκατομμυρίων.

Τί δὲ εἶναι τὸ ἐν τούτοις θαυμαστόν; Ὅτι ἡ ἐκδηλουμένη αὐτῇ ζωή, τὸ ἀκαλδμάστον σφρίγος, ἡ πρὸς τὰ πρόσω ἀκατάσχετος ὁρμὴ εἶναι ἀρετὰ τοῦ ἔθνους καὶ ὄχι κατορθώματα τῆς πολιτείας.

Τοιοῦτον ἔθνος, ἐπὸς ἄν καὶ οἱ φυσικοὶ νόμοι παβαίνωνται ἐξαιρέσεις, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ κατισχύσῃ καὶ τὰς πολιτικὰς κακοδαιμονίας του, ὡς κατίσχυσε ποικιλωτάτων ἄλλων παθημάτων, καὶ χωρήσῃ πρὸς τὸν ὑπὸ τῆς θείας προνοίας καὶ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ μεγαλοφυΐας χαραχθέντα δρόμον τῆς νέας ἀκμῆς καὶ τοῦ μεγαλείου.

Ο ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΑΓΩΝ ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χαρτοῦμ ἀπὸ 21 (Ἰουλ ἡμ.) Φεβρουαρίου 1906.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι, ὅταν πρὸ δύο καὶ ἡμίσεος περίπου ἐτῶν ὁ εὐπαίδευτος καὶ ζηλωτὴς ἱφημέριος τῆς Κοινότητος μας ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος Γιαναγκᾶς, διατρίβων ἐν τῇ δευτερευούσῃ τοῦ Σουδὰν πόλει, τῇ Χάλφα, διὰ θερμῆς ἀπευθεὶς ἐκκλήσεως ἐπεσπάσατο τοὺς ὑπὲρ τῶν τότε προσφάτων ἐνεῖ συμφορῶν τοῦ Κρουσόβου ἐράνους ἐν τῇ ἐεῖρημένῃ πόλει κατοικοῦντας. ὁμογενῶν, ὑπερβάντας τὰς ἑβδομήκοντα λίρας Ἀγγλίας, ὁ ἐκ Χάλφας ἀνταποκρίτης τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδομένου «Ταγυδρόμου» ἀναγράφων τὸ γεγονός. ἀπεκάλει τὴν ἡμέραν ἐκείνην (ἤτις ἦτο ἡ 20)13 Ο-κτωβρίου 1903), «ἐφαίνν καὶ λαμπρὰν ἡμέραν», διότι (ἔγραφεν) ἐν αὐτῇ ἐξεδηλώθη τὸ κατέχον τοὺς ἐκεῖ Ἕλληνας ζωηρὸν αἴσθημα τοῦ θνησιμοῦ τῶν, τῆς φιλοπατρίας των. καὶ τὸ ἄντως ἀδελφικὸν αὐτῶν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης μεγάλης μερίδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ».

«Ἀλλ' ἂν ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἐκλήθη, ὡς καὶ ἦτο, διὰ τὸν λόγον τοῦτον «ἀφαία καὶ λαμπρὰ», ἐγὼ ἀγνοῶ πῶς νὰ ὀνομάσω τὰς δύο τελευταίας πρὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γράφω τὴν ἀνταπόκρισίν μου ταύτην. Κυριακὰς, τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου (12)25 Φεβ.) καὶ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας (19 Φεβρουαρίου καθ' ἡμᾶς), καθ' ἃς τὴν αὐτὴν ἀλήθειαν, ἤτοι τὸ θεῶν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς δεινοπαθούσης Μακεδονίας ἐξεδήλωσε καὶ ἡ ἐν Καρτοῦμ ὁμογενὴς παροικία, ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ ἐντάσει.

Καὶ τὴν μὲν πρώτην Κυριακὴν, ἤτοι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν ἐορτῶν τῆς Ἀπόκρεω, ὁμάς νέων ἀποτελουμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ Μακεδόνων, ἐπωφεληθεῖσα τῆς γενικῆς τάσεως τῆν ὁποίαν ἔχουσιν οἱ πάντες, ἵνα διασκεδάζωσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πρὸ πάντων διὰ τοῦ κοινοῦ πλέον ἐπόρευσε τὴν αὐτὴν Κυριακὴν (τῆς Ὀρθοδοξίας) εἰς τιμὴν τοῦ εὐγενοῦς στρατιωτικοῦ.

«Ὁ πατριωτισμὸς (εἶπεν ὁ κ. Γιαννγκᾶς), τὸ χαρακτηριστικώτατον αὐτὸ γνώρισμα τοῦ Ἕλληνος, ὁ πατριωτισμός, ἐνθουσιάσθη καὶ δοξάσας πᾶσαν κολουθὸν τὸν Ἕλληνα ἀπαταχοῦ καὶ εἰς τὰ ἀπώτατα ἔτι τῆς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Πατρίδος ἀπεχθίσεως ἀνέρχεται ἐν τούτοις εἰς τὴν ὑψίστην αὐτοῦ ἔνταστν ὑπὸ δακκὶς πρόκειται περὶ τοῦ στρατοῦ, τοῦ στρατοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ ὡς ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ τοῦ Ἔθνους συγκεντροῦνται ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ τὰ ἰδρωτόεν ὄνειρα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

«Ἰδοὺ διατί (πάντοτε κατὰ τοὺς λόγους τοῦ κ Γιαννγκᾶ). «πᾶσα ἡ παροικία μας ἐμαγνητίσθη ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ καθηλεκτρίσθη καὶ μόνον ἐνατενίσασα πρὸς τὴν ἄλκιμον καὶ ἄντας στρατιωτικὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ, ὡς πρὸς μορφὴν γλυκεῖαν ἄλλου ἀποστόλου τῆς Πατρίδος καὶ ἀγγέλου κομίσαντος πρὸς ἡμᾶς τὸν ἀσπασμὸν τῆς Πατρίδος».

Καὶ αὐτὸς οὗτος βεβαίως ὁ ἐνθουσιασμὸς ὁ ἐκ τοιούτου ἡμᾶς ἐπὶ τῇ θέᾳ καὶ μόνῃ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἂς χρησιμεύσῃ ἐν ἐπὶ πάσι τεκμήριον, ὅτι καὶ εἰς τὰ στήθη τῶν τόσῳ μακρὰν τούτων Ἑλλήνων διασώζεται ἰσχυρὰ καὶ ἀδάμας ἡ φλὸξ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης.

Περαίτω τὴν παροῦσαν μου ἀνταπόκρισιν σᾶς παρακαλῶ νὰ εὐχηθῆτε μετ' ἐμοῦ ὅπως ὅς τὸ χιονα μοὶ δοθῇ καὶ ἄλλη εὐτυχὴς εὐκαιρία, ἵνα μεταδόσω καὶ ἄλλα δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Σουδὰν Ἑλλήνων

Η ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗ ΣΕΡΒΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Τὰ κατὰ τὸ ἐπιτεῖλαν ἔπρ. μελετώμενα ἐν Μακεδονίᾳ. — Ο κίνδυνος ἐπὶ θύρας.

Ἐπιστολὴ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ ἡμῖν τὰ ἑπόμενα ἄξια μεγίστης προσοχῆς παρὰ τῶν ἀρμοδίων.

«Οἱ Σερβοι συνδιηλλάγησαν μετὰ τῶν Βουλγάρων. Οἱ τελευταῖοι ἀνεγνώρισαν τὰ ἐπὶ τοῦ τμήματος Σκοπίων δικαιώματα τῶν Σέρβων, ἐν ᾧ οὗτοι παρῃτήθησαν πάσης πρὸς τὴν λοιπὴν Μακεδονίαν ἀξιώσεως, εἰς ἣν ὅμως θέλουσι διατηρῆσαι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν ἐν αὐτῇ ἀποδήμων ἐκ τῶν σερβικῶν συνόρων τμήματα τῆς Β.Α τῆς Μακεδονίας καὶ ἐνεργοῦν ἐλευθέρως τὴν ἐθνικὴν ἐξάρτησιν αὐτῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

«Τὸ κομιτάτον ἔχει διαφόρους σερβικὰς συμμορίας, αἵτινες μέχρι τοῦ ὁ Σουλ γαρικὸς στρατὸς θὰ καταλαβῇ ὀλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ θὰ φθάνῃ μέχρι Κα-βάλλας».

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Οἱ Βούλγαροι ἤρχισαν καὶ πάλιν ἀποθραυσνόμενοι. Τὰ καθ' Ἑλλήνων διαπρατόμενα κακουργήματα πυκνοῦνται, ὅσον ἐντείνεται ἡ ψευδολογία τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως ἀπευθυνούσης ἐκάστην ἑβδομάδα καὶ μίαν διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πύλην καὶ τὰς Δυνάμεις, ἐν ᾗ διαμαρτύρεται διὰ τὰ κακουργήματα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν ἀκάκων καὶ ἀθώων Βουλγάρων.

Ἰδοὺ συνοπτικὴ περίληψις τοῦ ἀτελευτήτου καταλόγου, ὃν τὴν ἑβδομάδα ταύτην παραθέτει τὸ «Ἀνατολ. Δελτίον», τῶν φόνων καὶ ἀποπειρῶν φόνων τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων

Ἡ σειρὰ τῶν φόνων ἐνεκαινίσθη ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 2 Μαρτίου (ν.) διὰ τῆς δολοφονίας τοῦ πανδοχέως Ἰωάννου Σιόρκου. Τὸ θῦμα ἦγεν ἡλικίαν 35 ἐτῶν καὶ κατίγετο ἐκ τοῦ χωρίου Σκοτσιεῖς. Εἰς τὸ πανδοχεῖον αὐτοῦ κατέλυον οἱ ἐκ τοῦ τμήματος Μοριχόβου εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μοναστηρίου κατερχόμενοι. Ὁ Ἰωάννης Σιόρκος εἶναι ὁ εἰκοστὸς τέταρτος ὑπὸ τῶν Βουλγάρων φονευθεὶς κάτοικος τοῦ χωρίου Σκοτσιεῖς, ὅπερ δόμος ἡ τελευταία πρὸς τὴν Πόλιν διακοίνωσις τῆς Βουλγαρίας διεκδικεῖ ὡς βουλγαρικὸν χωρίον.

Τῇ 3 Μαρτίου 2 Βούλγαροι ἐπυροβόλησαν κατὰ τοῦ "Ἕλληνος Γεωργίου Γκιαδιᾶ, ὅστις μὴ τραθεὶς εὐτυχῶς ἀντεπυροβόλησε καὶ ἠνάγκασεν εἰς φυγὴν τοὺς δολοφόνους. Τῇ 4 Μαρτίου ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ "Ἕλληνος χωροφύλακος Γρηγορίου Μιτσιᾶ. Ἐκ τῶν ὀκτὼ δολοφόνων συνελήφθησαν εὐτυχῶς οἱ τέσσαρες. Τῇ 5 Μαρτίου δύο Βούλγαροι ἐπυροβόλησαν τρεῖς ἀνεπιτιμῆς εὐτυχῶς κατὰ τοῦ "Ἕλληνος κουρέως Λαζάρου Ἰωάννου, τῇ δὲ 12 Μαρτίου δ' Ἕλλην ράπτης Πέτρος Ἰωάννου ἐτραυματίσθη καιρίως.

Πάντα δὲ ταῦτα ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τοῦ Μοναστηρίου. ὅθεν ἐπιστέλλεται, ὅτι τὸ ἑλληνομακεδονικὸν σῶμα τὸ ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Τζηρίαν ἦρε τὴν αὐτὴν ἡμέραν τριπλῆν νίκην δὶς συγκρουσθὲν πρὸς τουρκικὰ ἀποσπάσματα καὶ τρέψαν αὐτὰ εἰς φυγὴν μετὰ σημαντικῶν φονικῶν ἀπωλειῶν καὶ ἄπαξ ἀγωνισθὲν κατὰ τῶν ὑπὸ τὸν Βέλκον Βουλγάρων. ἐὰν ὅμως καὶ προσκλήσῃ Οἱ Βούλγαροι ἀπολέσαντες τρεῖς νεκροὺς καὶ ὀγδόντες τραυματίαν αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸν των ἐφάπαξαν, κατὰ τὸ εἰωθός, εἰς ἄτακτον φυγήν

* * *

— "Ἀπείρανπια εἶναι τὰ δεινά, ὅσα ὑπέστη τὸ ἑλληνικὸν χωρίον Λέχοβον ὑπὸ τῶν Τούρκων στρατιωτῶν μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτόθι σύγκρουσιν τοῦ ὑπὸ τὸ τουρκικοῦ στρατοῦ μετὰ ἀπεγνωσμένον δωδεκάωρον ἀγῶνα συντηρέοντος Ἑλληνομακεδονικοῦ σώματος. "Ὅλοι αἱ οἰκίαι ἐλεηλατήθησαν, ἐπωλήθησαν δὲ τὰ πράγματα εἰς Βουλγάρους, οὐδενὸς "Ἕλληνος προσελθόντος ὡς ἀγοραστοῦ, ἐπὶ εὐτελεστάτῃ τιμῇ. Ο"Ἕλλην ἀγροφύλαξ Κοσμᾶς Κωνσταντίνου ἐφονεύθη καὶ ὁ ταχυδρόμος τοῦ χωρίου ἐκάη ζῶν.

'Ἐρανεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ γενναίου αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καὶ μία γυνή.

"Ἐν Κρουσόβῳ ἐφονεύθη νεαρὸς εἰκοσιπενταετὴς "Ἕλλην πρὸ αὐτῆς τῆς βουλγαρικῆς ἐκκλησίας.' Ἀπὸ τῆς 22 δὲ Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 4 Μαρτίου (ν.). ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας ἐφονεύθησαν τέσσαρες "Ἕλληνες.

"Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νευροκόπου κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐφονεύθησαν δύο "Ἕλληνες.

* * *

— 'Ἐκ τῆς ἐν Βουνουρεστίῳ ἐκδιδομένης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἣν συνιστῶμεν ἰδιαίτατα τῷ κ Καζάζῃ, προσῆλθε τὸ «Ἑλληνισμοῦ», καὶ ἀναγνώσῃ. μανθάνομεν, ὅτι ὁ πολὺς Τοτοιλέσκος, ὃν καὶ ἐπίτιμον μέλος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» ἀνεκήρυξεν ὁ κ. Καζάζης καὶ ἀπέστειλε τὸ χρωματιστὸν δίπλωμα, ἐν διαλέξει, ἣν ἐποίησεν ἐν τῇ ρωμουνικῇ πόλει Πλοιστείῳ, παρέστη ὡς ἄλλη μετανοοῦσα Μαγδαλὴνή καὶ ἐζήτησε δημοσίᾳ συγγνώμην, ὅτι ἤγαγεν εἰς 'Ελλάδα περὶ τεσσάρων ἐτῶν τετρακοσίους Ρωμούνους φοιτητὰς πιστεύας εἰς τὴν ἐλικρίνειαν τῶν Ἑλλήνων. 'Ἐν τῇ ἀγορεύσει του ἐκείνῃ βεβαιοῖ ὁ Τοτοιλέσκος, ὅτι ἐξοδεύσαντες οἱ Ἕλληνες ἡμῖν περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν εἰς δείγμασι τῶν Ρωμούνων ἐστήσαμεν αὐτοὺς παγίδα καὶ ὅτι ἔλαβεν ἐκπληκτος ἐκ μέρους τοῦ κ. Καζάζη ἔνα μ ε τ α λ α μ ᾶ ν, τὸ δίπλωμα ἀηδ. αὐτοῦ ὡς ἐπιτίμου μέλους τοῦ «Ἑλληνισμοῦ», διὰ τὸν ὁποῖον οὐδὲ ἀπαντήσεως ἠξίωσε τὸν κύριον πρόεδρον τοῦ «Ἑλληνισμοῦ», τοῦθ' ὅπερ ὅμως δὲν ἠπιδόσε τὸν τελευταῖον τοῦτον τόμο κατὰ τὸ πρόσφατον μέγα συλλαλητήριον ἐν 'Αθήναις ἐν τρόμῳ ἢ τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Τοτοιλέσκον ἐπικαλούμενος τὴν συνδρομὴν του πρὸς συμπαλίδιον 'Ἑλλήνων καὶ Ρωμούνων. ὦ θῆνικὴ ἀξιοπρέπεια!

* * *

— Πόσον μικρὸς εἶναι ὁ χῶρος τοῦ «Ἀγῶνος», ἵνα ἀντιγράψωμεν τὰς ὡραίας περιγραφὰς, ἃς ἐδημοσίευσεν ἡ φίλη συνάδελφος «Κάϊρον», τῆς τοιμήμου πανηγύρεως τῶν Παναιγυπτίων ἀγώνων, οὓς ὀρθότερον ἠδυνάμεθα νὰ καλέσωμεν Πανελληνίους ἐν Αἰγύπτῳ ἀγῶνας! Διότι τούτους ὀργάνωσεν ἑλληνικὸς γυμνασιακὸς Σύλλογος. ὁ ἐν Καΐρῳ «Τρίς» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τελίων τοῦ θεομουργοῦ Ἰατροῦ κ. Τσάμη, μετέχον δὲ αὐτῶν τὸ πλεῖστον "Ἕλληνες ἀθληταὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῶν γυμνασιακῶν συλλόγων. Τοὺς Παναιγυπτίους ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ἀλόβιος καὶ ἡ λαΐδη Κρόμερ, ὁ Πατριάρχης, ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ διπλωματικοῦ τῆς 'Ἑλλάδος πράκτορος κ. Ρεκάνης, οἱ ἐγκριτότατοι τῶν 'Ἑλλήνων Κοῦρροι καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ πλῆθος ἄλλου κόσμου. 'Ο ρωαιοτάτη. συγκινοῦσα, δάκρυα ἐκποῖσα εἶναι ἡ τοῦ «Καΐρου» περιγραφὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων. Ἀλ' αὐτὴν ὁ Πυράμιδες, ὁ εὐφραδέστατος τῶν 'Ἑλλήνων τῆς Αἰγύπτου, ἐφ' ᾧ οὐδένα εἴδομεν ἀν μὴ θαυμάζοντα αὐτόν. εὖρε λόγους ὑψηλοὺς καὶ ὡραίους εὐκλεεστάτων ἀρχαίων χρόνων ἀναμνησθεὶς καὶ τὰς καλλίστας ἐπὶ τὸ μέλλον ἐμπνεούσας ἐλπίδας. Εἰς τὸν "Ἄγγλον νεανίαν Μάρσονα. νικητὴν τοῦ Μαραθωνίου δρόμου, εἶπεν ὁ εὐγλώττος ἡμῶν ποιμενάρχης:

«Μετὰ συγκινήσεως εὐγενεῖς τέκνον τῆς 'Αλεξώνος, σὲ στεφανοῦμεν, διότι ὁ σύλλογος, ὃν ἐκπροσωπεῖς, παρασκευάζει τοὺς Μαραθωνομάχους μετὰ συγκινήσεως καὶ χαρᾶς, διότι ἀντιπροσωπεύεις ἔθνος ὅπερ ἐμιμήθη τοὺς Μαραθωνομάχους καὶ διὰ τῆς γυμνασικῆς κατέστη διάδοχον αὐτῶν. Σὲ χαιρετίζομεν ὡς δύνατα! ἐν ἔῃ διὰ τὴν ἀρχὴν ὑμῶν μία τοιαύτη ἐνέργεια εἰς στιγμὴν, καθ' ἣν ἀπὸ τῆς ἐθμενείας τῶν Δυνάμεων ὁ κρητικὸς λαὸς ἀπεδέχεται τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν 'Η Κυβέρνησις εὐλάβως ἀπήντησεν ὅτι κατὰ τὸ κρητικὸν Σύνταγμα πᾶς Κρὴς πολίτης δύναται νὰ μεταβαίνῃ ἀκωλύτως ὅπου θέλει. δὲν ἔχει δὲ τὰ μέσα ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξελέγχῃ ποῦ, ἔσαστος Κρὴς. ἀπερχόμενος τῆς Νήσου. μεταβαίνει. οὐδὲ τὴν δύναμιν νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὸν ἅπαξ ἐξελθόντα τῆς Κρήτης. νὰ μεταβῇ ὅπου θέλει 'Ενέργεια δὲ τῆς Κυβερνήσεως νὰ περιορίσῃ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀ ποδημίαν οἰουδήποτε Κρητὸς πολίτου θὰ ἦτο ἀντιουστυταμματική. 'Υπεσχέθη μόλα ταῦτα ἡ Κυβέρνησις ὅτι, λαμβάνουσα, ὅτ ὄψει τὰς συστάσεις τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς, θέλει ἀπευθύνει εἰς τὸν κρητικὸν λαὸν τὰς ὑπὸ τῆς φρονήσεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου ὑπαγορευομένας συμβουλάς. Συνεπὴς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωσεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Νομάρχας σχετικὴν πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.»

* * *

— Ἐκ τῆς καλῆς καὶ συνετοῦτατα γραφομένης ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ συναδέλφου «Σημαίας» μανθάνομεν τὰ εὐχάριστα ἀγγέλματα, ὅτι ἡ Κρήτη σιρατολογοῦν ἐν τῇ πόλει τιύτῃ κο.ντὸς ἀφ' οὗ ἀπέκτισεν ἤδη λαμπρὰν καὶ ἀκμαῖαν ἐκκλησίαν μεριμνῷ τῶν περὶ ἱδρύσεως ἑλληνικοῦ σχολείου. Πρὸς τοῦτο ἐξετέθηταν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν μεταχὺ ἐκ πέντε δολλαρίων ἑκάστη, οὐδεμία δὲ ἀιφεδοξία χωρεῖ, ὅτι ὁ ἐπιδιωκόμενος ἱερόστατος σκοπὸς θὰ εὗρῃ προθυμοτάτους τοὺς 'Ἕλληνας τῆς Νέας Ὑόρκης. Εὐχόμεθα ἀλυφύχως, ὅπως τὸ παράδειγμα τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος Ὑόρκης μιμηθῶσι καὶ αἱ ἄλλαι ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτείαις ἕλλην. Κοινότητες.

* * *

— Καὶ οἱ ἐν Βιρμιγχάμῃ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν "Ἕλληνες κινοῦνται ἤδη πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησίας. Συνελέγησαν μέχρι τοῦδε περὶ τὰς 4500 δολλαρίων, τὸ ὑπολειπόμενον δὲ ποσὸν 2000 δολλαρίων θὰ ἐξεωρεῖθ' ταχέως καὶ οἰκοδομηθῇ τὸ ἱερὸν τέμενος, ἐν ᾧ οἱ εἰς τὴν ξένην ἐκείνην χώραν ἀποδημήσαντες θὰ λατρεύσωσι τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν.

* * *

— Κατὰ τηλεγραφήματα ρωσικῆς πηγῆς αἱ προκαταρκτικαὶ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν ρωσικὴν βουλὴν (Δούμαν) ἤρξαντο. Ἀπαντεῖ ἐπικρατεῖ τάξις καὶ ἡσυχία. ἀλλὰ πολλοὶ ἀφίστανται τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος. Λέγεται. ὅτι ὁ Τσάρος θὰ κηρύξῃ αὐτοπροσώπως τὴν ἔναρξιν τῆς βουλῆς.

ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀθήνησι 1903
ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
† Η Α.Σ. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΘΗΝΩΝ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΛΩΡΙΤΗΣ Ταμίας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΚΕΛΑΣ
ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΑΚΤΙΒΑΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΣΤΡΕΪΤ
ΑΣΗΜ. ΖΑΪΜΗΣ
ΜΙΑΤ. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ Γενικὸς Γραμματεύς.

Εἰσφορὰς δέχονται: Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος (ὁδὸς 19-20), καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἀθήναις τράπεζαι. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ αἱ τοπικαὶ πρὸς συλλογὴν ἐράνων Ἐπιτροπαί.

Ἰωάννου Δελλίου
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις εἰς τὸν Διαγωνισμὸν «Περὶ Κορᾶ ὡς ἐθνικοῦ παιδαγωγοῦ»

ἐκάστου τῶν μαθημάτων, περὶ πειθευούσης διδασκαλίας κα

— *Ἐν τῇ νήσῳ Φορμόζῃ τῆς Ἰαπωνίας καταστρεπτικώτατος ἔλαβε χώραν σεισμός. Τὰ ἀνθρώπινα θύματα ἀριθμοῦνται εἰς 8,000.*

***

— *Καθ' ὃν περίπου χρόνον αἱ Ἑλληνίδες τῆς Βερροίας μετὰ τοσαύτης φιλοπατρίδος καρτερίας, ἀληθινοῦ ἡρωϊσμοῦ διεξεδίκουν τὸν ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν καὶ κατελάμβανεν τελικῶς αὐτόν, ἀποδείξασαι διὰ τῆς λαμπρᾶς αὐτῶν τόλμης, ὅτι συναγωνίζονται πρὸς τοὺς ἄνδρας ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἱερῶν καὶ πατρῴων βωμῶν κατὰ τῶν ποικίλων ἐχθρῶν τοῦ Γένους, ἐν Καρτοὺμ τοῦ Σουδὰν κατανυκτικὸν ἐτελεῖτο μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀγωνιζομένων. Γεφυρώσατε τὸ ἀπὸ Βερροίας μέχρι Σουδὰν διάστημα καὶ μὴ συγκινηθῆτε, ἂν δύνασθε, ἐκ τοῦ λαμπροῦ θεάματος, ὅπερ παρέχει τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος. Κατὰ τὸ μνημόσυνον ἐκεῖνο ἐν τῇ καρδίᾳ σχεδὸν αὐτῇ τῆς Ἀφρικῆς τελεσθὲν λαμπρόν, συγκινητικόν, ἐνθουσιώδη ἐξεφώνησε λόγον ὁ προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας Καρτοὺμ καὶ ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος Γιανναγκᾶς, ἀληθὴς στρατιώτης ἅμα τοῦ ἔθνους καὶ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου ἀναδεικνυόμενος ἐν ταῖς ἐσχατιαῖς ἐκείναις. Δυστυχῶς ὁ χῶρος τοῦ «Ἀγῶνος» καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς τῶν γεγονότων τοῦ ρέοντος χρόνου ἀναγραφῆς δὲν ἐπιτρέπουσι νὰ περιλάβωμεν ἐν ταῖς στήλαις αὐτοῦ τὸν λόγον τοῦ ἐνθουσιώδους Λευΐτου.*

***

— *Ἐν τῷ χωρίῳ Βόλακι τῆς περιφερείας Καβάλλας ἐδηλητηρίασαν τὴν Ἑλληνίδα νηπιαγωγὸν σύζυγον τοῦ Ἕλληνος αὐτόθι διδασκάλου Δ. Φραντζῆ. Ἡ δηλητηριασθεῖσα ἀπέθανεν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀπετέλει δὲ μετὰ τοῦ εὐόρκως ἐκπληροῦντος τὴν ἀποστολήν του συζύγου της τὸ κάρφος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν Βουλγάρων. Μία ἔτι Ἑλληνὶς ἐθυσιάσθη ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος.*

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν ἐπίτιμον προστασίαν τῆς ἐν Βρυξέλλαις ἐπιτροπῆς ἀνέλαβεν ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος τοῦ Βελγίου.

Τὴν ἐπίτιμον προστασίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Ἰταλίᾳ ἀνέλαβεν ἡ Α.Β.Υ. ὁ Δοὺξ τῆς Ἀόστης ἐξάδελφος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.

Τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπιτροπῆς ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχιδοὺξ Ἰωσήφ.

Ἤρχισαν ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐπιτροπῆς αἱ δηλώσεις τῶν μελλόντων νὰ μετάσχωσιν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἀθλητῶν.

Πρῶται καταφθάνουσιν αἱ δηλώσεις τῶν ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης Ἠπείρων. Ἐξ Αὐστραλίας ἐδηλώθησαν τέσσαρες ἀθληταὶ οἱ κ. κ. Nigel, Barker Wheatly, George Blak, Helle Τούτων ὁ Barker φημίζεται ὡς α΄. τάξεως δρομεύς.

Ἀφίχθη ἤδη εἰς Ἀθήνας ὁ πρῶτος τῶν δεδηλωμένων ἀθλητῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Εἶναι ὁ ἐκ Καναδᾶ.

Εἰς τετρακοσίους περίπου ἀνέρχονται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε εἰδήσεις οἱ μέλλοντες νὰ μετάσχωσι τῶν ἀγώνων ξένοι.

Μεγάλας δυσχερείας παρέσχεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ ζήτημα τῶν καταλυμάτων τῶν ξένων ἀθλητῶν. Ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς δεξιώσεως καὶ τῶν καταλυμάτων ὑπέγραψε συμβάσεις μετὰ διαφόρων ξενοδόχων τῆς πόλεως, διὰ τῶν ὁποίων ἐξοικονομοῦνται κλῖναι καὶ τροφὴ διὰ διακοσίους περίπου ἀθλητάς. Οἱ δὲ λοιποὶ θὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν τῷ Ζαππείῳ, ὅπερ πρὸς τοῦτο παρεχώρησεν ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπὴ καὶ τῶν κληροδοτημάτων.

ΠΟΝΤΟΣ

Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς μητροπόλεως Τραπεζοῦντος ἑλληνικαὶ κοινότητες — Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν. — Τὰ σχολεῖα, διδάσκαλοι καὶ μαθηταί.

(ἰδὲ φύλλ. ὑπ' ἀριθ. 362)

Οἱ συνοικισμοὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν μητρόπολιν Τραπεζοῦντος, περὶ ὧν προηγγείλαμεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 362 φύλλου, ὅτι θὰ ἀσχοληθῶμεν, εἶναι οἱ ἑπόμενοι.

Πλάτανα. Κωμόπολις οἰκουμένη ὑπὸ πεντακισχιλίων κατοίκων, ὧν τὸ τέταρτον Ἕλληνες ὀρθόδοξοι. Οὗτοι συντηροῦσιν ἀστικὴν σχολὴν ἀρρένων, παρθεναγωγεῖον καὶ νηπιαγωγεῖον, ἐν οἷς διδάσκουσιν ἓξ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι μαθητὰς 200 καὶ μαθητρίας 60.

Μερσίνη. Ἀγροτικὸς συνοικισμὸς περιλαμβάνων ὀκτακοσίους περίπου κατοίκους, ὧν οἱ 200 ὀρθόδοξοι Ἕλληνες. Ἀλλὰ καὶ τοσοῦτοι ὄντες οὗτοι συντηροῦσι γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 40 ἄρρενες μαθηταὶ καὶ 5 μαθήτριαι διδιαχθέντες ὑπὸ ἑνὸς γραμματιστοῦ.

Καρτσέα. Ὀλιγανθρωπότερος ἔτι εἶναι ὁ ἀγροτικὸς οὗτος συνοικισμὸς περιλαμβάνων τετρακοσίους μόνον κατοίκους, ὧν οἱ 180 περίπου Ἕλληνες. Συντηροῦσιν ὅμως καὶ οὗτοι κοινὸν ἀρρένων καὶ θηλέων μεθ' ἑνὸς γραμματιστοῦ σχολεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 35 μαθηταὶ καὶ 8 μαθήτριαι.

Στρουκέ. Ἀναμίκτως οἰκεῖται καὶ τὸ χωρίον τοῦτο περιλαμβάνον 1250 περίπου κατοίκους, ὧν οἱ 200 περίπου Ἕλληνες. Κοινὸν θηλέων καὶ ἀρρένων λειτουργεῖ καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ ἕνα διδάσκαλον γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν μαθηταὶ 27 καὶ δύο μόνον μαθήτριαι.

Φραγκουλάντων. Τὸ χωρίον τοῦτο περιλαμβάνει δέκα καὶ ὀκτὼ μόνον ἀγροτῶν οἰκογενείας, ὧν τὸ ἥμισυ ἑλληνικαὶ ἀριθμοῦσαι περὶ τὰς 45 ψυχάς. Εὐνόητον, ὅτι ἐνταῦθα δὲν ἠδύνατο νὰ λειτουργήσῃ οὐδὲ γραμματεῖον.

Καλλιερά. Τριακοσίους κατοίκους ἐν ὅλῳ περιλαμβάνει ὁ συνοικισμὸς οὗτος, ὧν οἱ ἑξήκοντα μόνον Ἕλληνες. Ἀλλ' ἡ ἑλληνικὴ φιλομάθεια ὑπάρχει καὶ ἐνταῦθα, διότι λειτουργεῖ γραμματεῖον περιλαβὸν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 15 μαθητὰς καὶ 4 μαθητρίας.

Φυσερά. Ἀνάμικτος εἶναι καὶ τούτου τοῦ χωρίου ὁ πληθυσμὸς συγκείμενος ἐκ τριακοσίων Ὀθωμανῶν καὶ 200 περίπου Ἑλλήνων. Οὗτοι συντηροῦσι γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 25 μόνον ἄρρενες μαθηταί.

Φέζ. Ἐκ τῶν πεντακοσίων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου οἱ 150 εἶναι Ἕλληνες διατηροῦντες γραμματεῖον εἰς ὃ ἐφοίτησαν 22 ἄρρενες μαθηταί.

Καλλογεννά. Ἐκ τῶν τετρακοσίων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου τὸ ἥμισυ εἶναι Ἕλληνες διατηροῦντες δημοτικὸν σχολεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 42 ἄρρενες μαθηταί.

Ἀσώρ. Ἐ ίσης ἐξ ἡμισείας ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων κατοικεῖται καὶ τὸ χωρίον τοῦτο. Οἱ ὁμογενεῖς συντηροῦσι γραμματεῖον παιδεῦσαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 84 ἄρρενας μαθητάς

Χολομάννα. Ὀκτακοσίους πεντήκοντα κατοίκους περιλαμβάνει ἡ κώμη αὕτη, ἐκ τούτων δ' Ἕλληνας 315, συντηροῦντας δημοτικὴν σχολὴν μεθ' ἑνὸς διδασκάλου καὶ 35 μαθητῶν.

Ἀργαλῆ. Εἰς ἑξακοσίους εἴκοσι πέντε κατοίκους ἀνέρχεται ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωρίου τούτου, ἐξ ὧν οἱ 225 Ἕλληνες. Οὗτοι συντηροῦσι στοιχειῶδες γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν περὶ τοὺς 20 ἄρρενες μαθηταί.

Καρλούκ. Πολυανθρωπότερον εἶναι τὸ χωρίον τοῦτο περιλαμβάνον περὶ τοὺς 1300 κατοίκους, ὧν 250 Ἕλληνες. Καὶ οὗτοι γραμματεῖον μόνον συντηροῦσιν, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 19 μαθηταὶ καὶ μία μαθήτρια.

Κιθάραινα. Ἐκ τῶν ἑξακοσίων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου οἱ 235 εἶναι Ἕλληνες δημοτικὴν σχολὴν, κοινὴν ἀρρένων καὶ θηλέων διατηροῦντες. Κατὰ τὸ λῆξαν δὲ ἔτος ἐπαιδεύθησαν ἐν αὐτῇ 31 μαθηταὶ καὶ 6 μαθήτριαι.

Πολέτα. Εἰς 500 ἀνέρχονται οἱ τοῦ χωρίου τούτου Ἕλληνες ἐκ τοῦ ὅλου αὐτοῦ πληθυσμοῦ ἀνερχομένου εἰς 625. Οἱ ἡμέτεροι διατηροῦσι τετρατάξιον κοινὴν δημοτικὴν σχολήν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 50 μὲν μαθηταί, μαθήτριαι δὲ 14.

Καυλικά. Τὸ ὅλον σχεδὸν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου ἀνερχόμενον εἰς 200 ψυχὰς εἶναι Ἕλληνες πλὴν τριῶν ἀλλοφύλων οἰκογενειῶν, ἃς ὁ ἀποσταλεὶς ἡμῖν πίναξ δὲν διευκρινίζει, ἂν εἶναι Ἀρμένιοι ἢ Μωαμεθανοί. Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης διατηρεῖ κοινὴν δημοτικὴν σχολήν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 30 μαθηταὶ καὶ 7 μαθήτριαι.

Κιρεσχανᾶ. Τὸ μέγιστον ὡσαύτως μέρος τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου ἀποτελεῖται ἐξ Ἑλλήνων ἀνερχομένων εἰς 240. Αἱ λοιπαὶ ἓξ οἰκογένειαι εἶναι ἀλλοφυλοι. Ἡ ἑλληνικὴ κοινότης συντηρεῖ τετρατάξιον δημοτικὴν σχολὴν κοινήν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 54 μαθηταὶ καὶ 12 μαθήτριαι, ἀριθμὸς μαθητῶν μὴ ἐξηγούμενος ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ἐκτὸς ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι προσέρχονται εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο καὶ μαθηταὶ ἐκ γειτνιάζοντός τινος χωρίου. Ἄλλως ὁ κατάλογος εἶναι ἐσφαλμένος.

Ζιλμερά. Τὸ χωρίον τοῦτο ἀμιγὲς κατοικεῖται ὑπὸ Ἑλλήνων εἰς 280 ἀνερχομένων. Καὶ ἐνταῦθα λειτουργεῖ τριτάξιος δημοτικὴ σχολή, εἰς ἣν ἐφοίτησαν μαθηταὶ 30.

Μεσσαρέα. Ἐκ τῶν 1225 κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου οἱ 525 εἶναι Ἕλληνες. Συντηροῦσι δὲ οὗτοι κοινὴν τετρατάξιον δημοτικὴν σχολήν, εἰς ἣν ἐφοίτησαν 83 μαθηταί, ὧν οἱ 8 θήλεις.

Ἀγρίδι. Τριακόσιοι ὀγδοήκοντα εἶναι τὸ ὅλον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ χωρίου τούτου, ἐξ οὗ τῶν δὲ οἱ 215 Ἕλληνες. Ἡ ὁμογενὴς αὕτη κοινότης διατηρεῖ γραμματεῖον, εἰς ὃ ἐφοίτησαν 28 ἄρρενα παιδία.

(Θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ προσεχές)

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ ἠκούσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην καὶ θύελλα ἐξερράγη ἐν πλήρει εὐδίᾳ. Κατὰ τοῦ πρώην ἡγουμένου τῆς Μονῆς Πεντέλης Ἱεροθέου Μητροφάνους, ἀνδρὸς ἀληθῶς ἐπιτρίπτου καὶ αἰσχίστου προσάψαντος διὰ τῆς κακοηθεστάτης αὐτοῦ διαγωγῆς κηλῖδα εἰς τὸν ἐν τῷ συνόλῳ ἁγνὸν βίον τοῦ παρ' ἡμῖν κλήρου, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἐκδώσει δὶς κληθεῖσα καταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἐπιβαλοῦσαν εἰς τὸν ἐναγῆ καλόγηρον καθαίρεσιν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος καὶ δεκαπενταετῆ σωματικὸν περιορισμὸν ἔν τινι τῶν μονῶν τῶν Μετεώρων. Κατὰ τὸν ὑφιστάμενον νόμον αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκτελοῦνται τῇ ἐγκρίσει τῆς προϊσταμένης πολιτικῆς ἀρχῆς, οἵα τυγχάνει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ἀλλ' ὁ κατάδικος μοναχὸς πολυμήχανος ὢν καὶ πολλὰ διαθέτων μέσα ἀνήθικά τε καὶ ὑλικὰ κατώρθωσε παρὰ τοῖς ἀλλήλους διαδεχθεῖσιν ὑπουργοῖς τῆς Παιδείας νὰ ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, γαυριῶν δὲ νὰ σοβῇ διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐμπαίζων τὴν κοινὴν αἰδῶ καὶ ἀνώτερος τῶν νόμων ἀποδεικνύμενος. Ἡ ἐπιβολή του αὕτη, μυριοστὴν ἀποτελοῦσα ἀπόδειξιν, ὅτι τὰ τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας δεινότατα νοσοῦσι, δὲν φαίνεται ἄοχετος πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Στεφανοπούλου νὰ ποραπέμψῃ εἰς ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν κεκριμμένην ἤδη δίκην τοῦ Μητροφάνους. Τοῦτο ἀκριβῶς ἀπετέλεσε τὸ ἔναυσμα τῆς ἀναφθείσης πυρκαϊᾶς. Ἡ ἱερὰ σύνοδος προσβληθεῖσα εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῆς καὶ θεωροῦσα ἀναίρεσιν αὐτῶν τὴν ἔκτροπον ταύτην ἐπέμβασιν τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς συνῆλθε καὶ ἔλαβε τὰς ἑπομένας ἀποφάσεις. Ὁ πρόεδρος αὐτῆς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν νὰ παρασταθῇ ἐνώπιον τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἂν δὲ μὴ εὕρῃ τὸ δίκαιον παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἂν καὶ τότε μὴ τύχῃ ἱκανοποιήσεως συντάξῃ διαμαρτύρησιν πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας, ἐν αἷς καὶ ἡ τῆς Ῥωσίας, τῆς Ῥωμουνίας, τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ ζητήσῃ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν ὑπὲρ τῆς ἐν διωγμῷ τελούσης αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τὴν μὲν ἐνέργειαν τῶν ὑπουργῶν τῆς παιδείας οὐδεὶς σωφρονῶν ἐπιδοκιμάζει, οὐδεὶς ὁ μὴ κατακρίνων ὡς ἐλέγχουσαν ἀσέβειαν πρὸς τοὺς κρατοῦντας νόμους, ἔλλειψιν συνειδήσεως καθήκοντος καὶ πολιτικὴν διαφθορὰν μοναδικὴν ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ οἵου δήποτε κράτους. Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὕτη δὲν ἀποτελεῖ πολλοῦ γε καὶ δὴ διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας, οἵα ἐχαρακτηρίσθη ἡ διαγωγὴ αὕτη τῆς πολιτείας. ὡς δὲν ἀποτελεῖ διωγμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἡ ἀθλιότης τῆς διοικήσεως, τῆς δικαιοσύνης ἡ τελεία ἀπουσία, ἡ παραμέλησις ὅλων τῶν λειτουργιῶν τῆς δημοσίας ἀρχῆς. Ἀλλ' ἡ διοικητικὴ ἀκοσμία τῶν ἑκάστοτε ὑπουργῶν δὲν ἐδικαιολόγει τὸ παράπαν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος νὰ χωρήσῃ ἑαυτὴν οὕτω ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ ἔθνους καὶ ζητήσῃ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τῶν χειρίστων ἐχθρῶν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἐντελῶς ἀκατανόητον, πῶς ἀνὴρ συνετὸς καὶ θερμῶς φιλόπατρις, οἷος τυγχάνει ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος Σ. Θεόκλητος, δὲν διεῖδεν ἐν τῇ στενοκεφάλῳ, ἵνα μὴ βαρύτερον εἴπωμεν, ἀντιλήψει τῆς ὀρθοδοξίας, ὅτι τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἐχώρησε συνεφάπτεται αὐτῆς τῆς προδοσίας, διότι κενὴ ἐννοίας εἶναι ἡ ἠθικὴ παρηγορία τῆς ρωμουνικῆς καὶ ρωσικῆς ἐκκλησίας, ἣν ἐζήτησεν ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία ὡς παρηγορίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν πρὸς ἐγκαρτέρησιν ἐν τῷ διωγμῷ!! παρὰ τῶν ὁμοδόξων τούτων ἐκκλησιῶν, ἂν μὴ ὑπονοηθῇ, ὅτι τὰς παρηγορίας τοῦ μητροπολίτου Οὐγγροβλαχίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ποπεδονότσεφ θὰ ἐνισχύσῃ κατόπιν ὁ Λαχωβάρης καὶ ὁ Λάμσδορφ. Γνησίως ἐσωτερικὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἑλλάδος ἠπείλησεν, ὅτι θὰ καταστήσῃ διεθνῆ καὶ ὁ Σ. Θεόκλητος Ἀθηνῶν ἐζήλωσε τὰς ἐν Κρήτῃ δάφνας τοῦ Βενιζέλου. Κρῖμα, ὅτι δὲν ὑπάρχει καὶ ἐν Ἑλλάδι Θέρισσον, ὅπως ἀναφανδὸν ζητηθῶσιν ἐκεῖθεν μεταρρυθμίσεις, κληθῶσιν ὁ Ποπεδονότσεφ καὶ ὁ Λαχωβάρης, ὁ Δσιέσκος καὶ ὁ Λεόντης, ἴσως δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Τοτσιλέσκος, ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὰ ἐν διωγμῷ δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ὡς ἤδη ἐξασφαλίζουσι τὰ δικαιώματα τῆς Κρήτης οἱ ἐλεγκταὶ οἱ ἐξ Εὐρώπης ἀποσταλέντες. Ἀλλὰ ποῦ τέλος πάντων ἀγόμεθα ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ; Ἐσβέσθη ἐν ἡμῖν πᾶν αἴσθημα ἐθνικῆς αὐτοτελείας, πᾶν ἔνστικτον ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἐν τῇ λυσσώδει ἐμφυλίῳ ταραχῇ οἱ ἑκάστοτε ἡττώμενοι δὲν εὑρίσκουσιν ἄλλην διέξοδον ἢ τὴν παρέμβασιν τῶν ξένων; Ἐχώρησε δὲ τοσοῦτον ἡ ἠθικὴ κατάπτωσις, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἐφ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ἀχώριστος μείνασα πρὸς τὸ ἔθνος ἐκκλησία, ἡ συναγωνισθεῖσα καὶ συγκλαύσασα, ἡ συνταλαιπωρηθεῖσα καὶ συνατυχήσασα, τελευταῖαν δὲ νικηφόρως συναθλήσασα πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ γένους, νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποτελέσῃ χωρὶς τὴν ὕπαρξιν;

Ἐλπίσωμεν, ὅτι πρώτη ἡ ἐκκλησία ἡ τὴν μετάνοιαν διδάσκουσα θὰ μετανοήσῃ καὶ θὰ ἐπιζητήσῃ νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ ἀτυχέστατον διάβημά της, θὰ συνετισθῇ δὲ καὶ ἡ πολιτεία ἀναλογιζομένη οἷαν ἐξάρθρωσιν ἐπήνεγκεν εἰς τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις διὰ τῆς ἀπαραδειγματίστως ἀκολάστου συμπεριφορᾶς της. Πρὸς τὴν διαλλαγὴν καὶ τὴν ἐξομάλυνσιν τοῦ ἀναφυέντος ἐπεισοδίου — ἂν εἶναι ἁπλοῦν τοῦτο ἐπεισόδιον — φέρονται τὰ πράγματα, πιστεύομεν δέ, ὅτι τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδομάδα θὰ ἀναγγείλωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, ὅτι ἐξηλείφθη καὶ τὸ ἀπειλητικὸν τοῦτο νέφος τὸ συμπεσὸν πρὸς τόσας ἄλλας κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν τῆς Ἑλλάδος οὐρανὸν ἐπισκοτισάσας θυέλλας. Διό ι εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ὅτι τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄγνωστον φυτὸν τῶν ἀπεργιῶν, ὅπερ προσεπάθησε νὰ μεταφυτεύσῃ ἡ ἀπανταχοῦ, ὅπου ἀθλιότης καὶ ἀκοσμία καὶ ἀποσύνθεσις, παροῦσα δικηγορικὴ σοφιστεία, ἐξεκόπη, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, ἅμα φυτευθέν. Ἡ ἀπεργία τῶν ἐν Πειραιεῖ μηχανουργῶν ἔληξε τῇ συνετῇ ἐπεμβάσει τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ παραπλανηθέντες ἐργάται ἐπανέλαβον τὰς ἐργασίας των σήμερον Τετάρτην

— *«Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον, γράφει ἡ καλὴ συνάδελφος «Πατρὶς» Σύρου ἐγεννήθησαν ἐν Ἑρμουπόλει 73 ἄτομα, ἀπεβίωσαν 43 καὶ ἐγένοντο γάμοι 10 κατὰ δὲ τὸν Φεβρουάριον ἐγεννήθησαν 74 ἀπεβίωσαν 22 καὶ ἐγένοντο γάμοι 14. Τὸ φαινόμενον τῆς μειώσεως ἐπὶ τοσοῦτον τῶν θανάτων, οἷοι ἐγένοντο τὸν Φεβρουάριον, οὐδέποτε παρετηρήθη ἐνταῦθα.»*

Εἶναι ἀληθῶς εὐχαριστότατον τὸ ἄγγελμα καὶ εἴθε ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἡ αὐτὴ ἀναλογία γεννήσεων πρὸς τοὺς θανάτους νὰ ὑπῆρχεν. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν καθ' ἡμέραν κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ τόπου ἡμῶν δι' ἔλλειψιν ἀπηκριβωμένων ἐπισήμων στατιστικῶν. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην νομίζομεν, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος καθορίζων εἰδικὴν καθ' ἑβδομάδα στήλην καὶ ἀναγράφων ἐν αὐτῇ τὰς γεννήσεις, τοὺς γάμους τῶν ἐπαρχιῶν, ἐν αἷς ἑκάστη ἐφημερὶς ἐκδίδεται. Συνεπικούρους εἰς τὸ ἔργον ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος δύναται νὰ εὕρῃ τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς ἱερεῖς, ἐκτὸς δὲ τῆς ἀνυπολογίστου σημασίας, ἣν κέκτηται καθ' ὅλου διὰ τὸ ἔθνος τοιαύτη ὑπηρεσία τοῦ τύπου, καὶ τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα θὰ προῆγεν οὗτος. διότι οἱ ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποδημοῦντες ἐντρύφημα θὰ εὕρισκον ἀναγινώσκοντες τὴν κοινωνικὴν κίνησιν τῆς ἰδιαιτέρας των πατρίδος Εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαοὺς προσήκει αὐθόρμητοι νὰ φροντίζωσι περὶ ὧν ἀμελεῖ ἡ πολιτεία.

***

ΚΑΤΑ τὴν πανηγυρικῶς τελεσθεῖσαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Ζαππείῳ μεγάρῳ κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου ἔλαχον οἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί:

527,788	κερδαίνων	δραχ.	100000
514 078	»	»	25000
560.019	»	»	10000
25.106	»	»	5000
903,478	»	»	5000
954 798	»	»	5000
171.216	»	»	1000
345,794	»	»	1000
821.201	»	»	1000
13,423	»	»	1000
779,832	»	»	1000

Ἕτεροι 411 ἀριθμοὶ ἐκέρδησαν ἀνὰ 100 δραχμὰς ἕκαστος καὶ ἕτεροι 578 ἀνὰ δραχμὰς 50.

***

ΕΙΣ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν συνεκεντρώθησαν οἱ πίνακες τῶν διαφόρων ταμιῶν τοῦ κράτους διὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν ὀφειλομένων παρ' ἰδιωτῶν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐστάλησαν παρὰ τοῦ ταμιακοῦ τμήματος εἰς τὸ ἐθνικὸν τυπογραφεῖον πρὸς ἐκτύπωσιν.

Κατὰ τοὺς πίνακας τούτους αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ἰανουαρίου τρ. ἔτους ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς παρελθόντος ἔτους κατὰ ἑπτὰ περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν.

***

ΗΜΕΡΑ ἐνάρξεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ὡρίσθη ἡ 25 Μαρτίου.

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

Προηγούμεναι ἐγγραφαὶ (ἰδὲ ἀριθ. φύλλ. 362)	24 =	δρ. 240
Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπρινούδης ἐξ Ἀθηνῶν προκατέβαλε διὰ πέντε σώματα	»	50
Ὁ κ. Κωνστ. Σαχίνης ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τρία σώματα	»	30
Ὁ κ. Ἱπποκράτης Μακρῆς, φοιτητὴς ἐκ Κυζίκου, δι' ἓν σῶμα	»	10

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
«Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΙΦΗΣΣΙΑΣ»

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα τὸ περίκομψον καὶ πολυτελές, εὐρύ, εὐάερον καὶ ἐκ καθαριότητος ἀπαστράπτον Ξενοδοχεῖον τῆς εὐδρόσου Κηφισιᾶς, ὅπερ ἡ πατριαρχικὴ καὶ αὐτόχρημα οἰκογενειακὴ διεύθυνσις τοῦ κ. Χρήστου Τζανίδου κατέστησε τὸ γενικὸν κατὰ τὸ θέρος ἐντευκτήριον τῶν ἐκ Ρωμουνίας, Βουλγαρίας, Ρωσίας, Τουρκίας, Αἰγύπτου καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων τῆς Δύσεως μερῶν εἰς Ἑλλάδα κατερχομένων οἰκογενειῶν.

Κείμενον πρὸ τοῦ νεοφύτου μεγάλου ἄλσους τῆς Κηφισιᾶς τὸ Ξενοδοχεῖον τοῦτο, πολυτελέστατα ἐπιπλωμένον, ἄριστην καὶ πρόθυμον παρέχον ὑπηρεσίαν, πλουσίαν, ὑγιεινὴν καὶ ἄριστα παρασκευαζομένην τροφήν, δὲν εἶναι μόνον ἁπλῶς ἐνδιαίτημα τῶν θελόντων νὰ διέλθωσιν εὐφροσύνως ὀλίγας ἡμέρας ἀναπαύσεως ἀπὸ τῶν ἀσχολιῶν τοῦ βίου, ἀλλὰ αὐτόχρημα θεραπευτήριον τῶν ἐξησθενημένων καὶ ἐχόντων ἀνάγκην νέων δυνάμεων. Ταῦτα δὲ πάντα εὑρίσκει τις ἀντὶ δαπάνης εὐτελεστάτης ἐν σχέσει πρὸς τὰ δαπανώμενα ἐν Ξενοδοχείοις τῆς Εὐρώπης ἴσως τὴν περιωπὴ